

MECAL AZ ESZEM

A [barcelonai Mecal fesztivál](#) igazgatójával, Roberto Barruecoval még 2 éve Gdanksban találkoztam, aztán tavaly meghívtam a 10. BuSho zsűrijébe, most pedig visszahívtott zsűrizni, melyben egy spanyol és egy panamai hölgygel kaptunk helyet, ez volt tehát a nagy katalán fesztivál panama ☺ Meglepetésre az indulás előtti napokban derült ki, hogy a fesztiválra, nem csak a versenyben szereplő alkotókat hívják meg, hanem mindenkit, akinek szerepel az alkotása a programban, mivel pedig egy magyar rövidfilm kollekciót is küldtem nekik, így aztán 2 nappal érkezésem után csatlakozott *egy kisebb delegáció otthonról.*

Röviddel éjfél előtt érkeztem, egy idősebb néni jött értem egy kisbusszal, ami minden piros lámpánál, ha üresbe rakja, leállítja a saját motorját, aztán ha kinyomja a kuplungot újraindul: környezetbarát autó... A Diagonal Silken 4* szálloda a legutóbbi ifjúsági szállások után kissé szokatlan volt, sőt túl extra, a tetőn medencével, különleges szobákkal és a reggeli természetesen mesés volt, camambert, lazac, sült bacon, rántotta, paradicsomos bab, kiwi meg kávé meg Kowalsky mega vega...

Közvetlenül a nagy kék torony, a *Torre Agbar* mellett van a szálló, közel a beach és a *Sagrada Família*, az

a bősze nagy katedrális, amit vagy 100 éve építenek és 2026-ra kalkulálják, hogy el is készül majd, de ebben azért nem vagyok annyira biztos ☺ Első reggel gyorsan el is gyalogoltam oda, feltérképeztem a környéket, hát mit mondjak, gyönyörű minden! A Hotel nevét gyorsan megtaláltam a térképen, kiderült ez az az út, amely átlóban átszeli az egész várost, és egészen érdekesen több helyen középen van a gyalogos forgalom, aztán a villamos, a két szélén pedig az autók. A katedrálisba bejutáshoz először 20 perc sorban állás, aztán 20 perc

amíg beengednek a kapun és 20 euro a belépő, tehát átmentem az út túloldalára ahol egy nagy FCB feliratot fedeztem fel és megnéztem egy olyan üzletet, ami egy kisebb Barca múzeum is egyben ☺ Lefényképeztem magam a *Kubala László vitrinjénél*, de a többi is érdekes volt Cruyff, Koeman, Ronaldinho, Sztoicskov stb.

Aztán kettőkor elmentünk a Barceloneta Beachre ebédelni Annával, aki magyar és lassan 5 éve ragadt a spanyoloknál, március közepén olyan gyönyörű idő volt, hogy rövidgatyában folyt rólam a habfürdő, emberek a plázson napoznak, sőt láttunk egy fehérbőrű (nemzetiségére vonatkozóan tippelhet aki akar) férfit aki úszott is, este pedig láttam, hogy otthon esett a hó... Ettem egy tipikus helyi menüt, ilyen pörköltszerűen elkészített sárgaborsó levest és rákos kagylós tésztát, aztán máris készülődhettem a nyitóvetítésre a Francia Intézetbe, ahol kapásból 3 blokkal indítottunk és a terv szerint 23:15-kor lett volna vége, azonban ez csak terv maradt ☺

Nem variálták túl, azt az ukászt kaptam, hogy menjek a helyszínre, így megpróbáltam megfejtetni, hogy a 10 metró vonal zúrzavarában, hogyan találok majd oda, annyit tudtam, hogy Glories megállónál vagyok, ami az egyes vonal, aztán kb 5 megállóval később át kell szálljak Catalunya megállónál a L3-as vonalra a Diagonal megállóig, onnan meg 10 perc gyalog. Persze, ügyes voltam, megtaláltam az Intézetet, aztán éjfél is elmúlt amikor vége lett a vetítésnek, de szerencsére láttam jókat, egy balgát meg is hívtam azonnal a

BuShora, mert pont mellettem ült a rendező és nagyon jó a filmje!

Péntek 13-án szerencsésen megérkezett a magyar delegáció, Simonyi és Superwash Zoli képében, valamint Bessenyei Kati, aki még az életreklámokon került képbe fantasztikus egypercesével! 11-kor jött értünk egy leány a fesztiválról és elvitt minket *városnézésre*, na azért az kicsit más, hogy ha egyedül bóklászol egy idegen városban vagy ha valaki tudja, hogy hova kell menni! A Sagrada felé nem is vettük az irányt, ezzel szemben igazi kis sikátorokon keresztül jutottunk el belső udvarokba

vagy például az Augustus templom maradványaihoz!

No de túristából avanszáljunk vissza nemzetközi zsűrivé és kezdjük el megfejteni a 17. Mecal fesztivál rejtelmeit, miután délután 3-kor visszaértünk a városból azonban a versenyprogram vetítés este 10-kor kezdődött és nem kevesebb, mint 3 azaz három film szerepelt benne! Vajon miért? Hogy 6 hétig tartson a világ leghosszabb rövidfilm fesztiválja? Hmm? Miután első este megismerkedtem a nemzetközi zsűrivel, még nem sejtettem, hogy egyiküket legközelebb a záró konzultáción látom majd viszont, de tulajdonképpen nem okozott lelki traumát, csak kicsit furcsállottam, mert az én elképzeléseimben eddig a fesztivál kifejezés az együttléttel volt szoros összefüggésben.

Aztán hétfőre valóban megérkezett a felhős, esős idő, kaptak is belőle néhányan jégeső formájában, tehát jó döntés volt az előző napi azonnal túra, meg aztán hétfőn már előbb is kezd a feszt, tehát nincs annyi idő a kóválygásra! Jah és hát vasárnap reggel volt a *maraton is a városban*, amin a Simonyi kolléga a szálloda előtt futott el vagy húszezred magával... 50 percig hallgattam a Highway to Hell meg a Rocky főtémát és hasonló klasszikusokat az útvonalon felállított színpadon játszó zenekartól, de legközelebb egy túrórudis úszósapkában vagy bohócparókában kell fusson, hogy kiabálhassuk, hogy Vamos Balázs! Mondjuk az ékes látásommal vagy száz Simonyit láttam futni, ugyanaz a testalkat, hajhely (nem írom le, hogy kopasz), meg minden... De marhára jó volt, csodás idő, óriási hangulat, ezek a katalánok jól érzik magukat és kész! A metróban például rendre felbukkannak jobbnál jobb utcazenészek egy kis gurulás bőrönd méretű aktív hangfalból nyomja csőhangerőn az alapot és trombitázza rá a hitderódzseket, és mindenki mosolyog és táncol... Ugyanez a tangó harmónikással vagy az aluljáróban a blues gitárossal, otthon sajnos tutti rászólnának, hogy „halkítsa má’ le, há ’széjjel megy az ember feje tőle, nem igaz!” Tehát szombaton végre az előző napi 1 blokkot követően végignéztem 4 blokkot + néhány spanyol rövidet, végre voltak megint remek alkotások, az első napi szuper film után most meghívtam egy franciát, akik jelen voltak és a kiscsávót már akkor tudtam, hogy elő fogom terjeszteni a legjobb férfi alakítás díjára, később kiderült sikerrel! Végre voltak nézők is, de hát a helyzet az, hogy minél több nemzetközileg jegyzett fesztiválon járok, erősödik bennem a tudat, hogy Budapest baromira hálás kellene legyen nekünk, hogy van egy immár szintén jegyzett nemzetközi fesztiválja, ami ráadásul még színvonalas is nemzetközi mércével mérve... De persze emlékeztetnék mindenkit, hogy a főváros reakciója az volt, amikor támogatási kérelmet nyújtottam be hozzájuk, hogy ha nem fogom be, akkor feljelentenek a Budapest név jogtalan használatáért, tehát ezt ne erőltessük szerintem!

A stadiont és a temérdek egyéb látnivalót meghagyom legközelebbre, mert úgy döntöttem, hogy ide muszáj visszajönnünk, esetleg nyáron valamikor, vagy jövőre az utolsó hétfőre, úgyis kíváncsi lennék, hogyan zajlik egy Filmmarket. Vasárnap délután a *BuSho prezentációval* kezdődött a program és hát a jelenlévők nagyon hálásak voltak a vetítést követően, többen odajöttek megköszönni, hogy ez igazán szórakoztató volt. Aztán még 2 versenyblokk következett és hirtelen hétfő délután találkozunk a Ferrum nevű helyen, nem messze a Diagonal metrómegállótól ééééésss: zsűridöntés! Nem volt nehéz, nagyon jó fejek voltak a kollégák, mindenki hajlandó volt a kompromisszumra, aztán majd a Mecal honlapján érdemes megtekinteni a díjazottakat, előjáróban csak annyit: egy orosz rövidfilm kapta a fődíjat, vietnámi kislány a legjobb női, francia a legjobb férfi alakítás, a legjobb operatőr díja pedig egy [spanyol doksi](#) afrikai pásztorokról! Hazafelé Zoliék a reggeli géppel mentek, Balázsék pedig velem délután, legalább nem kellett megkérjem a bőröndcsomagolót, mint idefelé, hogy mondja már meg legyen szíves, hogy hányas pultnál kell becsekkolni, asszem lassan kell mellém egy olvasni tudó vakvezető kutya...

Egy szösszenettel zárom élményeim sorát: 2 hónapja született a fesztivál igazgatónak kislánya, és miközben gratuláltunk neki, valaki megkérdezte: Hogy hívják a gyereket? Paul! Vágta rá kis akcentussal angolul, mintha csak McCartney-t szólította volna ☺ Hogy? – kérdezett vissza a német csávó, mire a frissensült apuka, aki Spanyolországban él, de francia származású, kezdte angolul: Paul, you know Paul, like ZsanPóIDő ☺ Roberto egyébként felbukkant [a fesztivál spotjában is](#), melyben nem meglepő módon a fesztivál igazgatót alakítja... Hajrá Mecal, köszönjük a lehetőséget, remélem lesz még folytatás!

tami---2015.03.17.---budapest

ui: egy héttel a hazaérkezésem után lezuhant a germanwings barcelonai járata, mintegy 150 áldozattal...R.I.P.

